

Forrás

13. évf. 8. szám
2016. október 23.

a b i a i e g y h á z k ö z s é g h í r l e v e l e

Az igazság győzelmi koszorúja

„Az én véremet nemsokára kiontják áldozatul. Eltávozásom ideje közel van. A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Készen várok rád az igazság győzelmi koszorúja, amelyet az Úr, az igazságos Bíró megad nekem azon a napon. De nemcsak nekem, hanem mindenkinek, aki örömmel várja az ő eljövetelét.” – Szent Pál szavainak ma, az 1956-os forradalom napján különös hangása van: áldozat, küzdelem a jóért, állhatatosság, kitartás a vállalt feladatban és a hitben, az igazság győzelme – mind olyan gondolat, ami október 23-át is eszünkbe juttathatja.

Szent Pál az evangélium hirdetéséért vállalt szenvedéseire a már akkor kedvelt sportból, talán épp az olimpiai játékokból merít példát: szavai által megelevenedik előttünk a futó atléta alakja, szinte látjuk az egymással küzdő birkózókat és a győztest, koszorúval a fején. Nagyon találó a párhuzam. A keresztény élethivatás is folyamatos küzdelem: mint a birkózónak ellenfelével, úgy kell birokra kelnünk a kísértésekkel, mint a hosszútávfutónak a fáradtsággal, úgy kell szembeszállnunk a krisztusi útról állandóan eltérésre csábító kényelemmel, közönnyel, restséggel és mindenféle bűnnel. Ebben az olimpiai számban, amiről Szent Pál beszél azonban nemcsak egy győztes lehet: a koszorú nemcsak az elsőnek befutót illeti, hanem mindazokat, akik kitartanak az igazság mellett.

Keresztény szempontból eleve különbözik a győzelem mibenléte. A szent apostol szerint az igazaké a győzelem, azoké, akik az igazság mellett állnak. Jézus számára is sarkalatos kérdés az igazság. A Hegyi beszéd híres Nyolc boldogságában is beszél erről: „**Boldogok, akik éheznek és szomjazzák az igazságot, mert ők kielégülést nyernek**”. És: „**Boldogok, akik üldözést szenvednek az igazságért, mert övék a mennyek országa**”. Sőt Jézus az őt faggató Pilátus előtt is az igazságról beszél, illetve más helyen kinyilatkoztatja számunkra, hogy ő maga a kinyilatkoztatott igazság: „**Én vagyok az út, igazság és az élet**”: Aki tehát rátalál az evangéliumi igazságra, a bűn ellenében kimondja az igazságot, megleli Krisztust, és ezzel elnyeri az örök életet.

1956-ban egy nemzetet sújtó igazságtalanságra, bűnre mondott nemet Magyarország. A zsarnokság bűnére, a hazugság iszonyára és az istentelenség lelket romboló gátlástalanságára. Az igazság kimondása sokak lelkébe bátorságot, kitartást öntött, ami fölülírt minden földi dolgot, amihez ragaszkodhatnának, és a végsőig küzdöttek a felismert jó megőrzéséért.

A földi értelemben vett győzelem ugyan váratott magára, de a Pál apostol által ígért igazság győzelmi koszorúja itt sem a vérben gázoló győzteseket illeti, hanem azokat, akik életüket adták barátaikért – 1956 hőseit.

Géczy Árpád

Szentkút – idén ősszel is

Egyházközségünkben több esztendő s hagyománya van a minden év őszén megszervezett szentkúti zarándoklatnak. Idén szeptember 24-én, Szent Gellért püspök ünnepén indultunk útnak nemzeti kegyhelyünkre.

A zarándoklat – akár egyénileg, akár közösségekben történik – nemcsak egy egyszerű kirándulás; a keresztény ember vágyik olyan helyek felkeresésére, ahol Istennel közvetlenebbül találkozhat. *Boldog ember, akit szíve zarándokútra indít* – olvashatjuk a Zsolnárokban. S ezen indíttatás Istentől jön. Hogy meghalljuk-e, igennel felelünk-e rá, már csak a mi szabad elhatározásból fakadó döntésünkön áll.

Szombat reggel mi is elindultunk két autóbusszal; ki szent jámborságból, ki vezeklésből, ki fogadalomból. Szívünk szándékait csak a jó Isten látta, s biztos vagyok benne, kéréseink meghallgatásra találtak nála. Az odafelé vezető úton a szentolvasót imádkoztuk el, majd Szentkútra érve letehetjük súlyos és a sötétségbe húzó lelki terheinket, amely után tisztán és nyitott szívvel vártuk az Oltáriszentségben velünk maradt Jézussal való találkozást a szentáldozásban. A szentmise végeztével lehetőség volt egy kis szieszta, amelyet ki-ki beszélgetéssel,

a remete-barlang avagy a forrás felkeresésével tölthetett. Hazaindulás előtt keresztutat jártunk, s azon elméltünk, mily' nagy volt a mi üdvösségünk ára.

Gellért szerzetesnek az volt a vágya, hogy a jeromoszi iratokat a betlehemi monostorban olvashassa. Útra is kelt, mégis hazánkban kötött ki. Az ő példája tanít minket: Istennek gyönyörű tervei vannak mindnyájunkkal. Mi viszont nem ismerjük az ő szándékait. De hitünk, ha erős, segít bennünket letenni életünket az Atya kezébe, hogy ő irányítsa azt, mert így biztosan célba érünk.

Zarándokolni azt jelenti, hogy komolyan vesszük hitünket és bűneink törlesztéséért hajlandóak vagyunk áldozatot hozni, hogy közelebb kerüljünk a jó Istenhez, és valóban a föld sója és a világ világossága legyünk.

Köszönjük a Biai Szent Anna Karitatív Alapítványnak, hogy évről évre segíti egyházközségünk tagjait, hogy hitünk növekedjen, reményünk erősödjön, és Isten-, illetve felebarátaink iránti szeretetünk növekedhessen a különböző zarándokutak áldásos hatásai által!

Szalai Péter

Felelős kiadó: a Biai Egyházközség Képviselő-testülete
Szerkesztőbizottság: Géczy Árpád, dr. Kerkovits Gábor, Szalai Péter
www.biaikatolikus.hu • E-mail: biaiplebania@gmail.com
Tördelés: Horváth Árpád • Sokszorosítás: Krónikás Bt.
Következő lapzárta: 2016. november 10.

Egy kis STOP szerda reggelente

Már szinte frázis, hogy a mai rohanó világban... De őszintén!? Mi is rohanunk, még ha nem is loholunk, de daráljuk egymás után a napi teendőket.

Egy ilyen rohanósnak ígérkező napon – egy szerda reggelente – lementem a templomba, hogy végre ismét együtt imádkozhassak a társaimmal. Rég voltam közöttük, rég zsolozsmáztam velük.

Izgatottan üldögéltünk a padokban, mert nem a megszokott módon készültük elmondani közös dicsőítésünket, hanem énekelve.

Szent Ágoston mondta: „Aki énekel, kétszeresen imádkozik.” És valóban. Most megélhettem ennek az igazságát.

Bár csak 20 perc, mégis egy igazi megállás, megnyugvás, de elsősorban elmélyülés az Úrban.

Még csiszolódunk, tanulgatjuk az énekes zsolozsma mikéntjét, de csodásan zengenek a reggeli templom csöndjében a Zsoltárok versei.

Hadd osszam meg egyikünk szavait az első énekes zsolozsmánk után:

„Kibogarásztam és egy teljesen új dimenziót kapott az egész imádság!! Ezentúl csak énekelve szabad zsolozsmázni!! Higygyék el, csodálatos! Az egésznek a tempója, azok a bizonyos lélegzetvételyi szünetek értelmet kapnak. Beleszerettem :)”

Szeretettel várunk mindenkit szerda reggelente fél 9-re a templomba egy közös lélegzetvételyi napindításra, megállásra, töltődésre, Isten dicsőítésére.

Sz. D.

Aki szépen énekel...

Beköszöntött az ősz, s ilyenkor akaratlanul eszünkbe jut az elmúlás gondolata. Nagy kár, hogy csak ilyenkor! Pedig a hívő embernek abban a tudatban kell(ene) élnie, hogy ha beköszönt a végóra, akkor a bírói szóra bátran megjelenhessünk a mindenható Isten szent színe előtt. S itt a hangsúly nem a félelmen van. A Szentírásban minden napra megtaláljuk azt a kifejezést, hogy *ne félj!* 365-ször mondja ezt nekünk a mi mennyei Atyánk. Félnie csak a bűnösnek kell(ene), mert neki az örök boldogság kérdése a tét.

Viszont bűne minden embernek van. Sajnálatos tény, hogy rengetegen ezt nem ismerik be, illetve nem ismerik fel, mennyire gyarlók is valójában.

Egyszer Isten mindnyájunkat meghívott a mennyországba. Ennek kapcsán sokszor halljuk a szentírási történetekben, hogy a mennyországba meghívottak száma nagy; a választottaké annál kevesebb.

Isten, aki végtelenül irgalmas és túlradó szeretettel szeret bennünket, szeretne megörvendeztetni minden embert az örök boldogsággal. A Hozsanna 210-es éneke tanít bennünket: *Krisztus tanítása volt a szentek élete és lángoló hit lobogott szívükben, ezért viselik fejükön a győztesek koszorúját.*

November 1-jén tartja az Egyház Mindenszentek ünnepét. Adja meg nekünk a jószágos és mindenható Isten, hogy egyszer mi is ott fenn örvehdhessünk összes szentjeivel ezen a szép ünnepen.

Szalai Péter

Krisztusi üzenet az idősök világnapjára a Gizella Otthon tizenöt éves fennállásának ünnepén

Az idősök világnapja és a Boldog Gizella Alapítvány Gizella Otthonának tizenötödik évfordulója alkalmából Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök mutatott be szentmisét szeptember 30-án Biatorbágyon, az idősothton kápolnájában.

Spányi Antal püspök megemlékezett az otthon első lakójáról, a tavaly elhunyt Hagyó József atyáról, aki Egervári Ágnes intézményvezető szavai szerint a ház segítése, lelke volt, minden nap misézett az itt élőknek.

„Nem akármilyen pap, aki hűségéért, Krisztus szeretetéért, az egyházhoz való ragaszkodásáért keményen megszenvedett, sokévi börtön, mellőzés, üldöztetés volt a része – mondta szentbeszédében a püspök. – A keresztek elviselve, a próbatételeket kiállva, a szenvedéseket testben hordozva mindig tudta, közel van az Istenhez. A lelke mindig vidám volt, erő sugárzott belőle. Hagyó József atyának nem voltak különleges, nagy, karizmatikus szereplései, mégis azt gondolom róla, Istennek szentjeként járt közöttünk: elhozta közeinkbe az Ő szeretetét, és emlékeztette az itt lévőket, velünk az Isten – s kell-e ennél több?!”

Az ember szeretet panaszkodni, és nyilván oka is van, joga is van – csak a kérdés, hogy mire megyünk ezzel? – tette fel a kérdést Spányi Antal. Ha elégedetlenkedünk,

a sorsunk nem lesz könnyebb, csupán azt érjük el, hogy tönkretesszük magunkat, egyre nyomorultabbá válunk. Hagyó József atya egy másik utat fedezett fel, amelyet létezése által közvetített nekünk: az egyház Krisztustól kapott tanítását, az egyház kétezer éves tapasztalatát és tudását az emberről, örömhírt és vigasztalást, erőt és reményt.

A püspök a kápolnában egybegyűlt idős embereknek hangsúlyozta: Isten soha nem akar bennünket elveszíteni, még ha egy-egy szomorú, fájdalmas percünkben úgy is érezzük, elvesztettük Őt, még ha lázadunk is ellene, Ő olyankor is csöndesen átkarol bennünket.

Várszegi Asztrik püspök, pannonhalmi főapát tizenöt évvel ezelőtt áldotta meg a kápolnát, ahova nemcsak az otthonban lakók, hanem bárki betérhet. Spányi Antal szavai szerint: Olyan hely, ahol Isten segít, hogy József Attilával mi is elmondhassuk: Istenem, én nagyon szeretlek, én minden dolgomban tetten érek.

Boldogok lehetünk, ha minden dolgunkban megtaláljuk Istent, egy pohár vízben, az ételben, ami erőt ad, a szép őszi napokban, a szeretteinkben, sőt a félelmeinkben, keserű bajainkban is. Hiszen mai Cirenei Simonokként Krisztus kereszttjét hordozhatjuk, szenvedéseinket felajánlva Vele egygé válhatunk.

Foto: Lambert Antilla

Csak rajtunk múlik, hogy elborít-e minket a világ keserű zúgolódása, vagy kinyitjuk szívünk kapuját Krisztus előtt, aki bejön, betölti a szívünket és akkor ott nem lesz helye másnak – zárta beszédét Spányi Antal püspök.

Egervári Ágnes, az otthon vezetője, a Katolikus Szeretetszolgálat főigazgatója kérdésünkre az idősök napja kapcsán elmondta: „Méltatlannak érzem, hogy a világ szemében egyre inkább tabu az öregség, sőt ciki megöregedni, pedig szükségünk van az idős emberek éleltapasztalatára. Ugyanakkor szembe kell néznünk azzal a ténnyel is, hogy 2050-re a népesség egyharmada időskorú lesz.”

Az október 1-jei világnapon a biatorbágyi faluház nagytermében jótékonyági koncertet szerveztek. Palotást táncoltak a Katolikus Szeretetszolgálat fenntartásában lévő ipolytölgyesi Szent Erzsébet Otthon lakói és munkatársai, valamint koncertet tartott a Makám együttes. A koncert bevételét a Boldog Gizella Alapítvány rászoruló idős és fogyatékos gondozottaira, és speciális terápiás eszközeinek fejlesztésére fordítja. A biatorbágyi idősothton kezdetektől vállalja demenciában szenvedők minőségi és hatékony ellátását is.

Körössy László

Forrás: Magyar Kurír

Prohászka Ottokár püspökről emlékeztek Székesfehérváron születése 158. évfordulóján

A Székesfehérvári Egyházmegye előadás-sal egybekötött ünnepi szentmisével emlékezett meg 15. püspökének, Prohászka Ottokárnak születési évfordulójáról, amely egyben a Prohászka Imszövetség hagyományos éves imaalkalma.

A szentmisét megelőzően Mózessy Gergely püspöki levéltáros, gyűjteményigazgató tartott előadást Prohászka felekezetek közötti együttműködést hirdető szemléletéről Prohászka Ottokár és a protestantizmus címmel.

„Prohászka Ottokár székesfehérvári püspök személye, tanítása – de legfőképpen a felekezetek közötti együttműködést hirdető szemlélete – minden magyar keresztény felekezet közös kincsévé nemesedett.” – hangsúlyozta előadásában. Idehaza megelőzte ezzel a szemlélettel korát. Néhány veretes mondata a hazai ökumenikus gondolkodásnak szinte mottójává vált mára.

Spányi Antal megyés püspök nyitó gondolataiban arról beszélt, hogy októberben különösen Mária áll a középpontban. Elmondta, nem véletlen, hogy ez a hónap a rózsafüzér hónapja. „Aki a rózsafüzért

imádkozza, Mária által keresi az utat Jézushoz, Mária szemével szemléli Jézus életét és misztériumát. Ezért mondható, hogy a rózsafüzér olyan iskola, ahol Jézus tanítványait a legtökéletesebb tanítvány, a Boldogságos Szűz Mária tanítja az üdvösség titkára. Ebben az iskolában szeretni tanulunk, magától Isten Anyjától.”

A főpásztor szentbeszédében a Prohászka Ottokár 1895-ben a Rózsafüzér Királynője ünnepén mondott szentbeszédéből idézett, melyből a Szent Szűz iránti mélységes tisztelet és szeretet tükröződik.

A megyés püspök zárógondolataiban a szent életű püspök tanítását adta útmutatásként: „Ha a szorongás, a szenvedés, a meg nem értettség felülemelkedik bennünk, imádkozunk Máriához, aki felsegít minket, oltalmaz és elvezet az örök életre.”

A szentmise után a főpásztor a papsággal és a megjelent hívekkel együtt imádkozott a papi és szerzetesi hivatásokért, majd a püspök előd sírjához vonulva kérték Prohászka Ottokár közbenjárását és imádkoztak mihamarabbi boldoggá avatásáért.

Forrás: www.szfv.katolikus.hu

Kirándulás Baltikum gyöngyszemeihez

A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány ebben az évben a Baltikumba- Litvánia, Lettország, Észtország – szervezett zárandoklatot.

Az országok történetében sok a közös vonás, de kultúrájukban, nyelvükben, vallásukban már eltérnek egymástól.

Mindhárom ország történelme során sokat szenvedett, különösen a szovjet megszállás idején. 1989. augusztus 23-án az úgynevezett „balti-lánccal” vér nélkül vívták ki függetlenségüket (2 millió ember egymás kezét fogva 600 km-es élőláncot alkottak a fővárosokat összekötve).

Miért ezt az utat választottuk?

Ferenc pápa a „Misericordiae vultus” bulában többek között gyakorlati útmutatást ad ahhoz, hogy hogyan élhetjük meg az Isteni Irgalmasság szentévé a maga spirituális teljességében. Ajánlja a zárandoklatot, mert ez „tényleges jele lesz annak, hogy az irgalmasság is egy olyan elérendő cél, amely elkötelezettséget és áldozathozatalt kíván. Valóban ez a hét kiszakított bennünket a megszokott, kényelmes életünkől, a hosszú utazás próbára tette erőnket.

Ezért döntöttünk úgy, hogy ebben az évben zárandokutunkat a balti államokba szervezzük, ugyanis Litvánia fővárosát, Vilniust az Isteni Irgalmasság fővárosaként tisztelik, illetve az Isteni Irgalmasság eredeti kegyképét is itt őrzik.

Hogy utunk zárandok jellegét megtartsuk, lelki vezetőnknek felkértük Zsombor testvért, ferences szerzetest. Így lehetővé vált, hogy szentmiséken vegyünk részt. A zsolozsma, a rózsafüzér, a reggeli-esti imák sem maradtak el. A hosszú utazás alatt a szentgyónásról tartott nekünk elmélkedést több napon keresztül, majd szentgyónáshoz, lelki beszélgetéshez adta meg a lehetőséget. Bepillantást nyújtott a szerzetesi közössége életébe. Igazi lelki felüdülést nyújtott mindannyiunknak.

Ma mindhárom ország az UNESCO-világörökség listáján szerepel! Itt maradtak fenn legjobb állapotban a középkori városok. Idegenvezetőnk – „a történelem és a szláv nyelvek tudója” – gondoskodott arról, hogy bőven legyen részünk kulturális látnivalókban, megismerjük a magyar vonatkozású történelmi nevezetességeket, eseményeket. Csodás történeteket, legendákat hallhattunk, varázslatos, mesészerű vára-

kat, gyönyörű épületeket, templomokat láthattunk.

Mivel a Forrás újság hasábjai végesek, az egy hetes útról a számunkra legjelentősebb állomásokról számolnánk be a kedves testvéreknék.

Litvánia igen gazdag múltra visszatekintő ország. Nagyon fontos tudnunk történelmének magyar vonatkozásait: Litvánia magyar apostola, egy magyar királylány, Nagy Lajos királyunk leánya Szent Hedvig (1374-1397, leányágon Árpád-házhoz tartozott).

Jagelló, litván fejedelemhez azzal a feltétellel ment feleségül, ha ő és országa a katolikus hitre tér. Hedvig (Jadwiga) – hasonlóan Szent István királyunkhoz – püspökségeket (vilniusi püspökség), templomokat, kolostorokat, iskolákat, kórházakat alapított, és támogattat. Ma a lakosság 90 %-a katolikus!

Délelőtt megismerkedtünk Vilniussal, a litván fővárossal, „Észak Rómájával”.

Busszal és gyalogosan kerestük fel a legfontosabb állomásokat.

Itt működik az Irgalmasság Anyja Nővérei Kongregáció egyik rendháza, ahol Szent Fausztina nővér élt rövid ideig, és itt érték az első látomások, melyben többek között Jézus kérte őt, hogy egy festményt készítsen. 1935. április 28-án – Jézus kérésének megfelelően – a húsvét ünnepét követő első vasárnapon három napra kihelyezték tiszteletre az Óváros festői szépségű Ost-ra Brama- (Hajnalkapu) zárandokkápolnájának ablakába. Miután 1945-ben Litvániát a szovjet csapatok elfoglalták, politikai döntés nyomán a templomot kifosztották, és bezárták. A vilniusi keresztények a kegyképet közel negyven évig egy padláson, feltekert állapotban rejtették. 1986-ban a megromlódott képet titokban restaurálták. Ma a Szentháromság-templom oltárképe. Így lett a város az isteni irgalmasság kegyelmi helyszínévé. A kegykép ebben a megszentelt térben fogadja a világ számos pontjáról idesereglett zárandokokat.

Katartikus élmény Siaulai egyik legnagyobb nevezetessége a Keresztek-hegye, a leglátogatottabb baltikumi zárandokhely. Írásos emlékek vannak arról, hogy már az 1800-as években keresztek helyezették el azok emlékére, akiket nem tudtak illő módon eltemetni. A szovjet uralom alatt keresztet állítottak mindazoknak, akik meghaltak, vagy eltűntek, vagyis a megszállás

áldozataivá váltak. Megrendítő, hogy minden egyes kereszt erőszakkal kioltott, meggyötört emberi életet szimbolizál.

Később keresztet helyeztek el könyörgések és hálaadások szimbólumaként. A kereszték száma ma megszámlálhatatlan, csak a nagy keresztből kb. 200 ezer van, egyes becslések szerint, milliós nagyságrendű fészület található a hegyen.

1993-ban II. János Pál pápa látogatott ide, és a bejáratnál levő nagy keresztet állította. Ő nevezte a Baltikumot a „kereszték földjének.” Itt mi is elhelyeztük a magunkkal hozott keresztet.

Már sötétedett, mikor megérkeztünk Siluvánba, ahol az európai földrészen először jelent meg a Szűzanya, ez az első egyházi-lag is elismert jelenés!

A szecessziós templomépület alapját képező szikla volt a Mária jelenés helyszíne. 1608-ban, ezen a sziklán, a helyi gyermekeknek jelent meg a Könnyező Szűz Mária, könnyecskéjei arra hulltak. Az első jelenés alkalmával a gyermekeknek nem hittek, amikor azonban megismétlődött, a helyi felnőttek és egyházi előjárók megbizonyosodtak a csodáról.

A Vilniustól 27 km-re található a romantikus, gótikus Trakai-várkastély, a Glave-tavon egy kis félszigeten található. A festői szépségű tó mélysége helyenként a 48 métert is eléri. A várhoz egy kis hídon lehet

átsétálni. A kis város lakói a krími karaiták, akik a zsidó vallás egyik ágát, a karaita judaizmust követik. Krími őshazájukból kivándorolva a mai Litvánia déli részén és Ukrajna nyugati részén telepedtek le. Vallási központjuk a litvániai Trakai városka volt. A karaita kisebbség a 16. század második felében telepedett le Trakaiban. Ahogy busszal áthaladtunk a kisvárosban, megnézhattük a karaita népcsoport házeit, illetve, templomát. A karaiták házai külön városnegyedet képeznek, amely 1441 óta külön önkormányzattal rendelkezik. Az apró közösség lakta épületeket homlokzatuk három ablakáról lehet felismerni. A hagyomány szerint egyet a családnak, egyet az Örökkévalónak, egyet Vytautas nagyfejedelemnek ajánlottak. Litvániában már csak egyedül itt zajlik rendszeres karaita hitélet, az ősi, 354 napot és tizenkilenc évciklust számító naptárrend szerint. Jelenleg itt épül egy jellegzetes karaita templom=kenesa. Nemzeti ételük a kibinai, amit többen megkóstoltak.

Az út végén hálát adtunk a 7 napos zárándoklat sikeréért, kegyelmeiért, élményekért, amelyek sokáig elkísérnek bennünket.

Köszönet illeti a Biai Szent Anna Karitatív Alapítványt a szervezésért, Zsombor atyát a lelki vezetésért, idegenvezetőnket a sokoldalú tájékozottságáért, a buszvezetőket a biztonságos utazásunkért.

Marlok Zsuzsanna

Naptár

- A szentmise minden vasárnap 8-kor és fél 10-kor kezdődik, hétköznap kedden és pénteken este 6-kor.
- Kedden este szentségimádást tartunk a templomban egyházközségünkért és hazánkért.
- A hónap 1. és 3. péntekén a szentmise után szentségimádás van a templomban.
- Az irgalmasság évében minden hónap első vasárnapján 15 órakor az Isteni Irgalmasság tiszteletére imaóra van a templomban.
- Októberben minden este 6-kor vagy az esti mise előtt ¼ 6-kor rózsafüzér-ájtatosságot tartunk a templomban.
- A templomi énekkar csütörtökönként 18 órakor próbál a plébánián. A gitáros kórus hétfőnként fél 8-kor tartja próbáit. Szeretettel várjuk az énekelni szeretőket.
- Fogadóórák időpontjai: hétfő:15-18.30; kedd, péntek: 16-17.30.
- Egyházi hozzájárulást csekken, illetve átutalással is lehet fizetni. A Biai Római Katolikus Egyházközség számlaszáma: **11101002-75013774-36000001**.
- A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány új számlaszáma: **10400463-50526774-83901001** (K&H Bank Zrt.).
- október 25-én lelkipásztori kíségetők avatása Székesfehérváron (Gakovic Dániel avatása).
- október 30-án este folytatódik a katekézis sorozat a plébánián.
- november 1-jén 9 órakor szentmise a templomban.
- november 2-án, halottak napján 3 órakor szentmise a temetőben.
- November 20-án az irgalmasság évének záró imaórája.

Bibliai rejtvény

A rózsafüzér hónapja

A rózsafüzér titkaival kapcsolatos e havi rejtvényünk. Melyik eseményre nem utal rózsafüzér titok?

1. A, Mária látogatása Erzsébetnél,
B, A napkeleti bölcsek látogatása,
C, A tizenkét éves Jézus a templomban
2. A, Jézus a vízen jár
B, A hegyibeszéd,
C, Jézus színeváltozása
3. A, Jézus az Olajfák hegyén
B, Veronika kendőt nyújt Jézusnak
C, Jézus meghal a kereszten
4. A, Jézus megjelenik tanítványainak
B, Jézus mennybemenetele
C, Az első pünkösd

A megfejtést névvel ellátva a sekrestyében adják le november 6-ig! A helyes megfejtők között értékes könyvet sorsolunk ki a Szent Anna Alapítvány támogatásával.

Az előző szám helyes megfejtése:

1. *andrásskereszt*
2. *Taukereszt vagy antalkereszt*
3. *kettős kereszt*
4. *Görög kereszt*
5. *máltai kereszt*
6. *latin kereszt*

Készüljünk a szentmisére!

A szentmisék olvasmányai (évközi 30. vasárnap – Krisztus Király ünnepe)

	Olvasmány	Szentlecke	Evangelium
okt 23.	Sir 35,15b-17.20-22a	2Tim 4,6-8.16-18	Lk 18,9-14
okt. 30.	Bölcs 11,22-12,2	2Tessz 1,11-2,2	Lk 19,1-10
nov. 6.	2Mak 7,1-2.9-14	2Tessz 2,16-3,5	Lk 20,27-38
nov. 13.	Mal 3,19-20a	2Tessz 3,7-12	Lk 21,5-19
nov. 20.	2Sám 5,1-3	Kol 1,12-20	Lk 23,35-43